

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

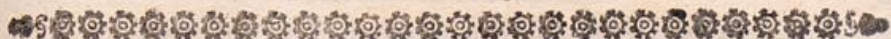
Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Parænesis. Ad Sodales Parthenios, eximios Beatissimæ Virginis & Matris Dolorosæ cultores & amatores. Emblema. Stella maris navem, littora linquentem, per fluctus pelagi dirigens, cum inscripto: Hac ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

PARÆNESIS

Ad Sodales Parthenios, eximios Beatissimæ Virginis
ac Matris Dolorosæ cultores & amatores.

*Iter paratutum, ut videntes Jesum, semper colla-
temur. Eccles. in hym. B. V.*

I. **Q**ui in Palestinam & sanctam urbem Jerusalem; olim
Christi Sanguine purpuratam, migrare discupit, is ne-
cessariò se mari Mediterraneo debet committere, cui in-
ter vitæ mortisque vias incedenti unica spes ac perfu-
gium illud lignum seu navis, à qua portatur, & Cynosura seu stella Po-
laris, à qua regitur, esse solet, cui stellæ nunquam occiduae pro lemmate
rectè inscribes: *Monstrat iter, tutumque facit; vel potius;*

Hac monstrante viam.

Mater Dolorosa,

A

DD. So.

DD. Sodales, Deo & SS. Deiparæ dilectissimi! nullus dubito, quin vehementi desiderio ad terram illam desiderabilem & Palestinam, cœlesti lacte & melle perpetuò manantem, atque ad illam civitatem sanctam & novam Jerusalem aspiretis, quam pretiosissimus orbis Redemptor Christus sibi & omnibus Electis suis immenso sanguinis sui pretio paravit; proinde necesse erit, quia pedestri itinere illuc pervenire non potestis, ut periculosi maris fluctibus vos committatis. Et quid dico? Si hanc veritatem attentiore mentis Oculo perpendo, jam jam in mari estis, in quo plenis & laxatis velis ad æternitatis portum navigatis: & quid, *Psal. 103. 25.* obsecro, hic mundus immundus aliud est, quàm *mare magnum & spatiosum*, in quo assiduis tentationum, concupiscentiarum, curarum, laborum, anxietatum, morborum, persecutionum ac variarum passionum jactamini fluctibus? oportet ergo, ut inter tot animæ corporisque discrimina, inter tot æstus ac naufragij pericula, inter tot Scyllas & Charibdes de ligno, seu navi, in qua tuti ad salutis æternæ portum provehamini, atque de fida Cynosura, quæ vobis securam ad cœlestem illam Jerusalem demonstrat viam, maturè & dum adhuc gratiarum aspirat Favonius, vobis provideatis. Verùm quod illud salutis lignum, & quæ illa felix Cynosura? audite Doctorem Seraphicum: *S. Bonav. in Spec. c. 3.* *Quibus auxilijs. inquit, possunt naves inter tot pericula transire usque ad littus? certè per duo, per lignum & stellam, id est per fidem crucis & per virtutem lucis, quam peperit nobis Maris Stella MARIA, quæ duo divinus ille amor tam arcto & sacro nexu conjunxit, ut separari, aut disjungi non possint.*

Et ecce utrumque hîc vobis exhibeo: navis seu lignum, in quo tuti per varios casus & per discrimina rerum tenditis ad cœlum, crux est, ita S. Antonius Paduanus, *S. Ant. Pad. Serm. 5. Dom. 4. post Epiph. Jo. 19. 25.* *Cruce Christi, inquit, navis est & triumphale lignum, &c.* Cynosura autem, seu Stella maris & Polaris *S. Fulb. Ep. 1 Serm. de Nat. Virg.* *MARIA Virgo & Mater Dolorosa est, nunquam suis occidens, unde lemma: Non occidit unquam: dum relicto JESU omnes fugerunt, ipsa tamen stabat, & sub cruce stabat, cum viderentur omnia susque deque verti: Oportet, sunt verba S. Fulberti Episcopi, universos Christicolos inter fluctus hujus sæculi remigantes attendere Maris Stellam hanc, id est, MARIAM, quæ supremo rerum cardini Deo proxima est, & respectu exempli ejus vitæ cursum dirigere.*

2. Et hoc est, ad quod peculiari modo respexit Magnus ille Patri-
P. Guil. Gump. S.F. in Ded. Item tor gloriosissimus, juxta ac dignissimus, qui, ubi militiæ sanctioris in monte

monte Serrato initium dedit, ab eo tempore assiduo palmarem Christi Crucifixi effigiem & B. Virginis ac Matris Dolorosæ imaginem in tabella coloribus expressam, pectori suo applicitam usque ad beatissimam mortem suam circumgestare solitus fuit, quorum ope mirè protectus, superatis tot vitæ hujus discriminibus ac difficultatibus, tandem felicissimè ad æternæ beatitudinis portum applicuit; in cujus rei memoriam etiamnum prædictam Crucifixi JESU effigiem Barcinone nobilissima Familia Pasqualina inter pretiosa cymelia religiosè asservat, imaginem verò B. Virginis Dolorosæ sub cruce sedentis & gladio doloris in pectore transfixæ Collegium Cæsaraugustanum Soc. JESU possidet, ac pio cultu veneratur, & quia à sanctissimo illo Fundatore jugiter ad COR in pectore gestata est, ideo nomen obtinuit:

Sancta MARIA à Corde.

En Clientes Mariani hinc finem & scopum suscepti à me laboris; præsentavi nuper DD. Confratribus SS. Cordis JESU hoc Divinissimum COR Incarnati, Evcharistici & Crucifixi JESU ad meditandum, prædicandum, colendum, amandum & imitandum, nunc pari affectu vobis offero Sanctam MARIAM à Corde, seu Matrem Dolorosam, cujus SS. Cor & animam in hac mortali vita perpetuus doloris gladius pertransivit, ut cum sancto Ignatio eandem dolorosissimam Deiparentem pari affectu & totis medullis cordium diligatis, ejusque honorem ac cultum in omnium cordibus propagare studeatis: *Attendite me, qui sequimini, quod justum est, & queritis Dominum: Attendite ad petram, unde excisi estis, & ad cavernam laci, de qua præcisi estis: Attendite ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram, qua peperit vos. Pater vester & petra, de qua præcisi estis, juxta D. Hieronymum & alios, Christus JESUS & hic Crucifixus est: Petra autem erat Christus, de cujus perfosso latere & Sacratissimo Corde in novam vitam estis progeniti: Qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem vivam; Sara autem (quod nomen Dominam odoris significat) in typo B. Virginem ac Matrem Dolorosam exprimit, dum sub cruce cunctorum viventium Mater effecta est: Ecce Mater tua, heu quanto dolore illic nos peperit: Ibi dolores ut parturientis! ô pietissima: In dolore paries filios tuos!*

3. Mirantur, causamque investigant sacri Doctores, quare Nobilis ille Decurio Josephus ab Arimathæa, ubi intellexit JESUM inter latrones in ligno suspensum nunc expirasse, & vitam in cruce esse mortuam, posthabito omni vitæ & honoris periculo, tam audacter ad

A 2

Ro-

Romanum Judicem Pilatum ingressus sit, ut ab illo exanime Corpus
 Marc. 15. 42. JESU sibi deposceret: *Audacter introivit ad Pilatum, & petijt Cor-*
 pus JESU, quod & feliciter à Judice obtinuit, acceptumque de fatali
 ligno mundâ sindone involvit, & in proprio monumento, recens in
 petra viva exciso, sepelivit. O virum ineffabilem, cui se meritò
 omnibus modis obstrictam debet mortalitas humana! & quid, obse-
 cro, hunc Nobilissimum Decurionem eò commovit, ut tam auda-
 cter & confidenter pendentis postularer cadaver, illudque tanta cum
 sedulitate ac pietate tumulo mandaret?

Sim. Me-
 raph. hic 3.
 Ansel. Dial.
 de pass. Dom.
 & Fineti in
 Reflex. Spir.
 f. 668.
 Respondet Simeon Meraphrastes author antiquissimus, Josephum
 ad id pijsimi officij genus, Crucifixo JESU deferendum, Doloro-
 sissimæ Virginis ac Matris afflictissimæ lacrymis & precibus indu-
 ctum; S. Anselmus verò à cœlo edoctus docet, Josephum peculiari
 quodam modo ex consideratione & commiseratione erga hanc mœ-
 stissimam Deiparentem esse commotum, ut, seposito omni metu,
 ad Pilatum introiret, cui inter alia etiam hoc & principalissimum
 argumentum objectavit: Non esse Legi & rationi conveniens, ut Ma-
 ter innocens unâ cum Filio innocuo unâ simul die immoletur; per-
 severare illam adhuc in statione sua sub cruce penè exanimem, aspi-
 ciendo dolorosissimum & exangue Unigeniti sui Corpus adhuc inse-
 pultum, & quâ ratione suo satisfaceret amori, ignorans; neque
 hanc derelictam & pauperrimam Viduam in tam immenso afflictio-
 num & dolorum pelago aliud desiderare solamen, quàm ut filius
 suus de infami trabe depositus inter materna collocaretur brachia,
 ut illius cruorem ac livorem pientissimis ablueret lacrymis, corpus-
 que emortuum convenienti traderet sepulturæ, &c. *Tunc Pilatus jus-*
fit reddi corpus, &c.

Matth. 27.
 58.

O Clientes Mariani! videte & considerate in viro & genere &
 virtute nobili pulcherrimum exemplum, quod stupeant posteri, imi-
 tentur omnes; & quis, obsecro, non amet, non æstimet, non co-
 lat hanc afflictissimam Deiparentem? *Quis dignè valeat, ut cum S.*
 S. Aug. Serm.
 18. de San.
 in medio.
 Augustino loquar, *tibi, ó Virgo, jura gratiarum ac laudum præconia*
rependere, quæ singulari tuo assensu mundo succurristi perduto? Et si de
 Patre æterno dilectus Christi Discipulus & MARIÆ Filius dicit:
 Joann. 3. 16. *Sic DEUS dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret, ut*
omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam; sic
 & de hac Dolorosissima Matre jure merito dicere possumus: Sic Sa-
 cratissimum COR B. Virginis MARIÆ dilexit nos, ut Filium
 suum

filium Unigenitum ipsa in loco tormentorum præsens daret pro nobis in ara crucis immolandum, ut omnis, qui in ejus sperat intercessionem, eamque tenerè ut Matrem amat, non æternum pereat; sed vitam consequatur sempiternam. Audis hoc, homo Christiane, & Mariophile!

4. Neque dubitandum, quin cultus ille & amor, qui Dolorosæ Matri defertur, DEO sit gratissimus: sicut enim Christo nil magis placet, quàm devota ac grata hominis Christiani de amarissima passione sua memoria, sic SS. Deiparæ nullum obsequium gratius accidere potest, quàm si dulcissimi Cordis sui dolores & angustias, quas in passione Filij, imò per omnem vitæ cursum sustinuit, devotâ mente recolamus; sed eheu! admodum pauci nunc reperiuntur in mundo, qui huic afflictissimæ Virgini ac Matri sincerè compatiuntur, de qua ingratitudine ipsa sanctissima Domina aliquando apud sanctam Birgittam peramanter conquesta est: *Respicio ad omnes, inquit, qui in mundo sunt, si fortè sint aliqui, qui compatiuntur mihi, & recogitent dolorem meum, & valde paucos invenio, qui cogitant tribulationem & dolorem meum; ideo Filia, licet à multis oblita, & neglecta sim, tu tamen non obliviscaris mei, vide dolorem meum, & imitare, quantum potes, considera dolores meos & lacrymas, & dole, quòd amici DEI pauci sint, &c.* O Sodales Mariani, nunquid & vos inter paucos illos eritis, qui tota cordis & omnium viscerum latitudine post JESUM Crucifixum ament & colant hanc SS. & afflictissimam Matrem, quæ tantùm vos diligit, & jam olim in hac mortali vita dilexit, dum pariter sanguinem suum, quem in Incarnatione suo Filio obtulit, in passione per Christum pro vestra salute effudit? Audite ipsam iterum ad S. Birgittam loquentem: *Propterea dico, quòd dolor ejus erat dolor meus, quia Cor ejus erat Cor meum.* Juvat etiam hic audire Divum Hieronymum: *Quot lésiones, inquit, in Corpore Filij, tot vulnera in Corde Matris, clavi, quibus Corpus Christi pendebat in cruce, & Cor Virginis confixum habebant; nullum ictum recipiebat Corpus, cui non tristis echo respondebat in Corde Matris.* O afflictissimum COR Matri Dolorosæ, quis satis amet te? Ah quis?

5. De duobus illis Cherubinis aureis supra arcam fœderis quondam DEI jussu collocatis referunt sacræ Paginæ; quòd unus alterum se mutuo versis in propitiatorium vultibus respexerit: *Duos quoque Cherubim aureos & productiles facies ex utraque parte Oraculi;*

Revel. S.
Birg. lib. 2.
c. 24.

lib. 1. Revel.
cap. 10.
S. Hier. de
Assumpt.
Virg.

Exod. 25. 18.

Cherub unus sit in latere uno, & alter in altero, respiciantque se mutuo versis vultibus in propitiatorium. Per unum Cherubim Christum Crucifixum, qui est propitiatio pro peccatis nostris, & per alterum sanctissimam ejus & afflictissimam Matrem sub crucis patibulo consistentem, & Filio compariantem rectè subaudimus; heu quam lugubris erat utriusque hujus mystici Cherubini aspectus: *Gemebat Filius*, subintrat hic sanctus Laurentius Justinianus, quòd Mater in tam horrendo esset spectaculo, & ad Cor Virginis loquebatur, dicens: *ut quid venisti columba mea, formosa mea? dolor tuus meum anget, cruciatus tuus transfigit me, &c.* Cui adjungo Doctorem Seraphis. Bonav. in cum Divum Bonaventuram: *Aspicio Domina, inquit, cor tuum, & id, non cor, sed myrrham & absynthium & sel video: quero Matrem DEI, & ecce invenio sputa, flagella & vulnera, quia tota conversa es in ista; o mira res, tota es in vulneribus Christi, totus Christus Crucifixus est in intimis visceribus Cordis tui, &c.*

Mallon. in Edit. Veneta apud me. f. 228. De B. Clara de Montefalcone recenset Mallonius, ac plures alij, quòd Cor ejus absolutissimum speculum extiterit, in quo tota Christi Passio quodammodo ad vivum exhibebatur, dum in parte dextera illius Cordis post beatum ejus obitum quaedam imago Christi JESU Crucifixi magnitudine pollicis, recentem adhuc sanguinem de vulneribus emittens, cum cæteris passionis Dominicæ instrumentis inventa fuit. O quanto magis, si introspexissetis Sacratissimum & afflictissimum COR intemeratæ Virginis ac Matris Dolorosæ, totam in eo passionis Unigeniti & dilectissimi Filij sui supellectilem, velut in lucidissimo speculo observassetis velut in centro suo recollectam? proinde haud immeritò præactus S. Laurentius Justinianus illud ipsum Sacratissimum COR MARIÆ cuidam lucidissimo speculo comparavit: *Cor Virginis, inquit, clarissimum speculum passionis Christi fuit, & perfecta mortis ejus imago, &c.* Sicut enim speculum, ac præsertim concavum omnes solares radios intra sinum suum colligit, & exinde mira reverberatione in unum cogit, ac reflectit punctum; ita in afflictissimo Corde Dolorosæ Virginis MARIÆ omnia tormenta & Dolores, quos pienssimus Filius in passione ac præsertim in cruce sustinuit, erant quodammodo in unum recollecti, qui dein rursus ad amarissimum COR JESU patientis, tanquam ad punctum & centrum amoris sui reverberabantur; proinde non abs re sanctus Bonaventura supra illa verba: *Stabat autem juxta crucem JESU Mater ejus, ita hanc desola*

S. Laur. Just. lib. de Chr. ag.

Jo. 19. 25.

solatissimam Deiparentem alloquitur : *O Domina ubi stas ? nun-* S. Bonav. in
Opusc. de
Pass. Dom.
*quid juxta crucem ? imò in cruce cum Filio cruciariis, ibi enim crucifixus
es secum. Hoc solum restat, quòd ipse in corpore, tu verò in corde es
passa, nec non singula vulnera per ejus corpus dispersa, in tuo corde ge-
neraliter sunt unita, quia nempe tuam ipsius animam gladius per-
transiit, &c.*

6. O Clientes Mariani ! quis tali ac tantæ Matri non ex inti-
mis cordis medullis compatiatur, quæ quodammodo (sanis lo-
quor) plus passa est, quàm ipse Christus, siquidem Christi passio
in morte ejus finita est, Matris autem passio & compassio non de-
siit, sed crevit, ac tunc peculiariter, quando Longinus immitti lan-
ceâ iatus & COR JESU aperuit : *Et quidem, ait Mellistius, S. Bernh.
posteaquam emisit spiritum tuus ille JESUS, ipsius planè non attigit
animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique ani-
mam pertransiit, ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua planè
inde nequibat avelli, &c.* serm. 12. de
stellis. Et quis dicet, quas cordis angustias ex-
antlârit, ubi exanime Corpus JESU de infami ligno depositum
summo doloris sensu excepit ? imò, quod plus est, per omnem vi-
tam usque ad assumptionem in cælum doloris gladius ira altè ejus
Sacratissimo Cordi inhæsit, ut passionem & mortem dulcissimi Na-
ti sui non tam præteritam meminisse, quàm præsentem videretur
intueri ; hinc ipsa ad sanctam Birgittam dixit : *Passio Filij mei, sive
comedebam, sive laborabam, quasi recens erat in memoria mea.* Revel. S.
Birg. lib. 1.
c. 77.

Convenit igitur, ut hujus amantissimæ Matris nostræ afflictissi-
mi Cordis dolores, pios gemitus & lacrymas, inter quas, teste san-
cto Germano (prout inferiùs dabimus) multæ fuerunt sanguinæ, Bari in
Bland. cap.
2 exerc. 46. frequenti memoriâ & singulari devotione recolamus. O Filij Ma-
riani ! O Bennoni ! quos tanto cum dolore peperit, intueamini hanc
dolentissimam Matrem vestram, & cogitate, quâ ratione practicè
illi & Filio ejus Crucifixo possitis ex animo sincero compati : Ade. Eccli 23. 18.
*Adem, inquit Siracides, Patris & Matris tuæ, in medio enim magna-
torum consistis, ne quando obliviscatur te DEUS.* En Pater vester
DEUS & HOMO CHRISTUS est, pro omnium vestra salu-
te in cruce mortuus : Matach. 1. 6. *Si ergo Pater ego sum, ubi amor meus ? Mater
vestra, quæ sub arbore crucis reparavit, quod quondam Eva in pa-
radiso sub arbore scientiæ boni & mali destruxit, MARIA Virgo &
Mater Dolorosa est : Mementote ergo hujus Patris & Matris ve-
stræ ;*

stræ, quia Filij Sanctorum estis, ne quando obliviscatur vestri & DEUS.

Tob. 4. 3.

Coronidem huic nostræ Parænesi imponat Tobias senior, qui, cum brevi se crederet moriturum, filio suo Tobia juniore varia ac pijsima salutis & virtutis monita inculcavit, inter quæ & illud non postremo loco numerandum, dum ei præcepit: *Honorem habebis Matri tue omnibus diebus vite ejus, memor enim esse debes, quæ & quanta pericula passa sit propter te.* Hoc & vobis in durissimo crucis lectulo moriens JESUS inculcat, Sodales & Clientes Mariani: *Ecce Mater vestra, honorem habebitis huic Matri vestræ omnibus diebus vite vestræ, memores semper, quæ & quanta pericula passa sit*

Mat. 7. 29.

propter vos: Gemitus Matris vestræ ne obliviscamini; ô quàm felices tunc eritis, si in agone vestro & judicio illam habebitis propitiam, ô quàm felices!

CON.